

[MROWCZE *sb n*

N sg mrówcze a. N pl mrówce [od mrowca].

Sł stp, Cn, Linde brak.

Coll od „mrowka” ‘owad’: Właśnie ták/ iáko mrówcze w korzeniu głębokim/ Máiąc łożyská swoie pod dębem wyfokim/ Gdy podcięty siekiérą/ przywáli ie w ziemi/ Wnet nędzné vćiekáią y z dziećmi swoiemi. VegKmita 8.

Cf MROWCA

FP